

חק לישראל – פרשת קדושים ליל שישי

תורה – ויקרא פרק י"ט

- (כז) לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנה: (כז) לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנה: (כז) לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנה: (כז) לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנה: (כז) לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנה:
- (כח) ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בכם אני יהוה: (כח) ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בכם אני יהוה: (כח) ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בכם אני יהוה: (כח) ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בכם אני יהוה: (כח) ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בכם אני יהוה:
- (כט) אל תחלל את בתך להזנותה ולא תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה: (כט) אל תחלל את בתך להזנותה ולא תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה: (כט) אל תחלל את בתך להזנותה ולא תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה: (כט) אל תחלל את בתך להזנותה ולא תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה: (כט) אל תחלל את בתך להזנותה ולא תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה:
- (ל) את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה: (ל) את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה: (ל) את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה: (ל) את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה: (ל) את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה:
- (לא) אל תפנו אל האבת ואל הידענים אל תבקשו לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם: (לא) אל תפנו אל האבת ואל הידענים אל תבקשו לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם: (לא) אל תפנו אל האבת ואל הידענים אל תבקשו לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם: (לא) אל תפנו אל האבת ואל הידענים אל תבקשו לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם: (לא) אל תפנו אל האבת ואל הידענים אל תבקשו לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם:
- (לב) מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיה אני יהוה: (לב) מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיה אני יהוה: (לב) מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיה אני יהוה: (לב) מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיה אני יהוה: (לב) מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיה אני יהוה:
- (לג) וכי יגור אתך גר בארצכם לא תונו אותו: (לג) וכי יגור אתך גר בארצכם לא תונו אותו: (לג) וכי יגור אתך גר בארצכם לא תונו אותו: (לג) וכי יגור אתך גר בארצכם לא תונו אותו: (לג) וכי יגור אתך גר בארצכם לא תונו אותו:
- (לד) באזרח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך פי גרים הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: (לד) באזרח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך פי גרים הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: (לד) באזרח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך פי גרים הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: (לד) באזרח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך פי גרים הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: (לד) באזרח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך פי גרים הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם:
- (לה) לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה: (לה) לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה: (לה) לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה: (לה) לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה: (לה) לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה:
- (לו) מאזני צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים: (לו) מאזני צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים: (לו) מאזני צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים: (לו) מאזני צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים: (לו) מאזני צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים:
- (לז) ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה: (לז) ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה: (לז) ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה: (לז) ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה: (לז) ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה:
- (א) וידבר יהוה אל משה לאמר: (א) וידבר יהוה אל משה לאמר: (א) וידבר יהוה אל משה לאמר: (א) וידבר יהוה אל משה לאמר: (א) וידבר יהוה אל משה לאמר:
- (ב) ואל בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בישראל אשר יתנו מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ירגמהו באבן: (ב) ואל בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בישראל אשר יתנו מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ירגמהו באבן: (ב) ואל בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בישראל אשר יתנו מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ירגמהו באבן: (ב) ואל בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בישראל אשר יתנו מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ירגמהו באבן: (ב) ואל בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בישראל אשר יתנו מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ירגמהו באבן:

חק לישראל – פרשת קדושים ליל שישי

(א) ואני אתן את פני באיש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא את מקדשי ולחלל את שם קדשי: (א) ואני אתן את פני באיש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא את מקדשי ולחלל את שם קדשי: (ב) ואנא אתן ית רוגזי בגברא ההוא ואשיצי יתיה מגו עמיה ארי מזרעיה יחב למולך בדיל לטאבא ית מקדשי ולאחלא ית שמה דקודשי:

(ד) ואם העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם מן האיש ההוא בנתו מזרעו למלך לבלתי המית אתו: (ד) ואם העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם מן האיש ההוא בנתו מזרעו למלך לבלתי המית אתו: (ה) ואם מכבש יכבשו עמא בית ישראל ית עיניהון מן גברא ההוא בדיהב מזרעיה למולך בדיל דלא לקטלא יתיה:

(ה) ושמתני אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אתו ואת כל הזנים אחריו לזנות אחרי המלך מקרב עמם: (ה) ושמתני אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אתו ואת כל הזנים אחריו לזנות אחרי המלך מקרב עמם: (ו) ואשוי אנא ית רוגזי בגברא ההוא ובסעדוהי ואשיצי יתיה וית כל דטען בתרוהי למטעי בתר מולך מגו עמיהון:

(ו) והנפש אשר תפנה אל האבת ואל הידענים לזנת אחריהם ונתתי את פני בנפש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו: (ו) והנפש אשר תפנה אל האבת ואל הידענים לזנת אחריהם ונתתי את פני בנפש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו: (ז) ואנש די יתפני בתר בדין דכורו למטעי בתריהון ואתן ית רוגזי באנשא ההיא ואשיצי יתיה מגו עמיה:

(ז) והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם: (ז) והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם: (ח) ותתקדשו ותהון קדישין ארי אנא יי אלהכון:

(ח) ושמרתם את חקתי ועשיתם אתם אני יהוה מקדשכם: (ח) ושמרתם את חקתי ועשיתם אתם אני יהוה מקדשכם: (ט) ותשרון ית קמי ותעבדון יתהון אנא יי מקדשכון:

(ט) כי איש איש אשר יקלל את אביו ואת אמו מות יומת אביו ואמו קלל דמיו בו: (ט) כי איש איש אשר יקלל את אביו ואת אמו מות יומת אביו ואמו קלל דמיו בו: (י) ארי גבר גבר די ילוט ית אבוהי וית אמיה אתקטלא יתקטל אבוהי ואמיה לט קטלא חיב:

(י) ואיש אשר ינאף את אשת איש אשר ינאף את אשת רעהו מות יומת הנאף והנאפת: (י) ואיש אשר ינאף את אשת איש אשר ינאף את אשת רעהו מות יומת הנאף והנאפת: (יא) וגבר די יגוף ית אתת גבר די יגוף ית אתת חברה אתקטלא יתקטל גיפא וגיפתא:

(יא) ואיש אשר ישכב את אשת אביו ערות אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם בם: (יא) ואיש אשר ישכב את אשת אביו ערות אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם בם: (יב) וגבר די ישכב עם אתת אבוהי עריותא דאבוהי גלי אתקטלא יתקטלון תרויהון קטלא חיביו:

(יב) ואיש אשר ישכב את בלתו מות יומתו שניהם תבל עשו דמיהם בם: (יב) ואיש אשר ישכב את בלתו מות יומתו שניהם תבל עשו דמיהם בם: (יג) וגבר די ישכב ית בלתיה אתקטלא יתקטלון תרויהון תבלא עבדו קטלא חיביו:

(יג) ואיש אשר ישכב את זכר משכבי אשה תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם בם: (יג) ואיש אשר ישכב את זכר משכבי אשה תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם בם: (יד) וגבר די ישכב ית דכורא משכבי אתתא תועבתא עבדו תרויהון אתקטלא יתקטלון קטלא חיביו:

חק לישראל – פרשת קדושים ליל שישי

(יד) וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֵת אִמּוֹתָהּ זָמָה הוּא בְּאֵשׁ יִשְׂרְפוּ אֹתוֹ וְאֵתְהוּן וְלֹא תִהְיֶה זָמָה בְּתוֹכְכֶם: (יד) וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֵת אִמּוֹתָהּ זָמָה הוּא בְּאֵשׁ יִשְׂרְפוּ אֹתוֹ וְאֵתְהוּן וְלֹא תִהְיֶה זָמָה בְּתוֹכְכֶם: (יד) וַיִּגְבַּר דִּי יוֹסֵב יְת אֶתְתָּא וְיֵת אִמְתָּא עֲצַת חֲטָאִין הִיא בְּנִירָא יוֹקְדִין יִתִּיה וְיִתְהוּן וְלֹא תִהִי עֲצַת חֲטָאִין בִּינֵיכוֹן:

(טו) וְאִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן שְׂכָבְתּוֹ בְּבִהְמָה מוֹת יוֹמָת וְאֵת הַבְּהֵמָה תִּהְרֹגוּ: (טו) וְאִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן שְׂכָבְתּוֹ בְּבִהְמָה מוֹת יוֹמָת וְאֵת הַבְּהֵמָה תִּהְרֹגוּ: (טו) וַיִּגְבַּר דִּי יִתֵּן שְׂכָבְתִּיה בְּבַעֲיָרָא אֲתַקְטְלָא יִתְקַטְל וְיֵת בְּעִירָא תַקְטְלוֹן:

רש"י

בס אתם מיטמאין לפני ואני מתעב אתכם: אני ה' אלהיכם – לעו את מי אתם מחליפין במי:

(לז) מפני שיבה תקום – (ת"כ. קידושין לז) יכול זקן אשמאי ת"ל זקן אין זקן אלא שקנה חכמה: והדרת פני זקן – איזהו הדור לא ישב במקומו ולא יסתור את דבריו. יכול יעלים עיניו כמי שלא ראהו לכך נאמר ויראת מאלהיך שהרי דבר זה מסור ללבב של עושהו שאין מכיר בו אלא הוא וכל דבר המסור ללבב נא' בו ויראת מאלהיך:

(לג) לא תונו – אונאת דברים לא תאמר לו אמש היית עובד ע"א ועכשיו אתה צא ללמוד תורה שנתנה מפי הגבורה:

(לד) כי גרים הייתם – מוס שצד אל תאמר לחבדך אני ה' אלהיכם – אלהיך ואלהיו אני:

(לה) לא תעשו עול במשפט – אם לדין הרי כבר נא' לא תעשו עול במשפט ומהו משפט השנוי כאן היא המדה והמשקל והמשורה מלמד שהמודד נקרא דיין שאם שיקר במדה הרי הוא כמקלקל את הדין וקרוי עול שנאו ומשוקץ חרם ותועבה וגורם לחמשה דברים האמורים בדין מטמא את הארץ ומחלל את השם ומסלק את השכינה ומפיל את ישראל בחרב ומגלה אותם מארצם: במדה – זו מדת הארץ (ב"מ סא ב) צדא בתרא כט): במשקל – כמשמעו: ובמשורה – היא מדת הלח:

(לו) אבני זדק – הם המשקולות ששוקלין כנגדן: איפה – היא מדת היבש היון – זו היא מדת הלח: אשר הוצאתי אתכם. על מנת כן. ד"א אני הבחנתי במארים בין טפה של זכור לטפה שאינה של זכור ואני הנאמן להפרע

(כז) לא תקיפו פאת ראשכם – (מכות כ) זה המשוה לדעיו לאחורי אזנו ולפדחתו ונמלא הקף ראשו עגול סביב שעל אחורי אזניו עקרי שערו למעלה מלדעיו הרבה: פאת זקנה – (מכות כא) סוף הזקן וגבולו והן חמש שתיים בכל לחי ולחי למעלה אלל הראש שהוא רחב ויש בו שתי פאות ואחת למטה בסנטרו מקום חבור שני הלחיים יחד:

(כח) ושרט לנפש – כן דרכן של אמוריים להיות משרטין בשרם כשמת להם מת: וכתבת העקע – (מכות כא) כתב המחוקה וסקוע שאינו נמחק לעולם שמקעקעו במחט והוא משחיר לעולם: העקע – לשון (במדבר כה) והוקע אותם (שמאל כא) והוקענום. תוחזין עץ בארץ ותולין אותם עליהם ונמלאו מחוקין ותחזין בקרקע פורפו"יינט בלע"ז:

(כט) אל תחלל את בתך להזנותה – במוסר בתו פנויה לביאה שלא לשם קידושין: ולא הזנה הארץ – אם אתה עושה כן הארץ מזנה את פירותיה לעשותן במקום אחר ולא בארצכם. וכה"א (ירמיה ג) וימנעו רביצים וגו':

(ל) ומקדשי תיראו – (יצמות ה) לא יכנס לא במקלו ולא במנעלו ובאפונדתו ובאבק שעל רגליו ואע"פ שאני מזהירכם על המקדש את שבתותי תשמורו אין בנין בית המקדש דוחה שבת:

(לא) אל תפנו אל האובות – אזהרה לבעל אוב וידעוני (סנהדרין סה). בעל אוב זה פיתום המדבר משחיו. וידעוני מכניס עכס חיה ששמה ידוע לתוך פיו והעכס מדבר: אל תבהשו – להיות עסוקים צם שאם תעסקו

חק לישראל – פרשת קדושים ליל שישי

מאוב וידעוני שנא' בהם בצדן ירגמו אותם דמיהם צם. ופשוטו של מקרא כמו דמו בצדו אין נענש על מיתתו אלא הוא שהוא גרם לעצמו שיהרג:

(י) ואיש – פרט לקטן: אשר ינאף את אשת איש – (קידושין יט. סנהדרין נב) פרט לאשת קטן למדנו שאין לקטן קידושין. ועל איזו אשת איש חייבתי לך: אשר ינאף את אשת רעהו – פרט לאשת עו"ג למדנו שאין קידושין לעו"ג: מות יומת הנואף והנואפת – כל מיתה האמורה בתורה סתם אינה אלא חנק:

(יב) תבל עשו – גנאי. ל"א מבבלין זרע האב בזרע הבן:

(יג) משכבי אשה – (סנהדרין נה) מכנים כמכחול בקפופרת:

(יד) ישרפו אתו ואתהו – (סנהדרין עה) אי אתה יכול לומר אשתו הראשונה ישרפו שהרי נשאה בהיתר ולא נאסרה עליו אלא אשה ואמה הכתובין כאן שתיהן לאיסור שגשג את חמותו ואמה. ויש מרבותינו שאומרים אין כאן אלא חמותו ומהו אתהו את אחת מהן ולשון יוני הוא הן אחת:

(טו) ואת הבהמה תהרגו – אם אדם חטא בהמה מה חטאה אלא מפני שבאה לאדם תקלה על ידה לפיכך אמר הכ' תסקל ק"ז לאדם שיודע להבחין בין טוב לרע וגורם רעה לחבירו לעבור עבירה. כיוצא בדבר אתה אומר (דברים יב) אבד תאבדון את כל המקומות הרי דברים ק"ו מה אילנות שאינן רואין ואינן שומעין על שבאת תקלה על ידם אמרה תורה השחת שרוף וכלה המטה את חבירו מדרך חיים לדרכי מיתה עאכ"ו:

ממי שטומן משקלותיו במלח להונות את הבריות שאין מכירים בהם:

(ב) ואל בני ישראל תאמר – עונשין על האזהרות: מות יומת – (ת"כ) בצ"ד ואם אין כח לבית דין עם הארץ מסייעין אותן: עם הארץ – (ת"כ) עם שבגינו נבראת הארץ ד"א עם שעתידין לירש את הארץ ע"י מות הללו: (ג) אתן את פני – (ת"כ) פנאי שלי פונה אני מכל עסקי ועוסק בו: באיש – ולא בצבור שאין כל הצבור נכרתין: כי מזרעו נתן למלך – (ת"כ) סנהדרין סד) לפי שנא' מעביר בנו ובתו באש בן בנו ובן בתו מנין ת"ל כי מזרעו נתן למלך. זרע פסול מנין ת"ל בתו מזרעו למולך: למען טמא את מקדשי – את כנסת ישראל שהיא מקודשת לי כלשון (ויקרא כא) ולא יחלל את מקדשי:

(ד) ואם העלם יעלימו – אם העלימו בדבר אחד סוף שיעלימו בדברים הרבה אם העלימו סנהדרי קטנה סוף שיעלימו סנהדרי גדולה:

(ה) ובמשפחתו – אמר ר"ש וכי משפחה מה חטאה אלא ללמדך שאין לך משפחה שיש בה מוכס שאין כולם מוכסין שכולם מחפין עליו: והכרתי אותו – למה נא' לפי שנא' ובמשפחתו יכול יהיו כל המשפחה בהכרת ת"ל אותו. אותו בהכרת ולא כל המשפחה בהכרת אלא ביסורין: לזנות אחרי המולך – (ת"כ) לרבות שאר ע"א שעבדה בכך ואפילו אין זו עבודתה:

(ז) והתקדשתם – זו פרישות ע"א:

(ט) אביו ואמו קלל – (ת"כ) סנהדרין פ"ה) לרבות לאחר מיתה: דמיו צו – זו סקילה וכן כל מקום שנא' דמיו צו דמיהם צם ולמדנו

לע"נ

זאב וזיים בן שורה, משה דוד בן סולטנה סוזן מלכה, גד גבריאל בן סוזן, סולטנה סוזן מלכה
בת שמואל, דניאלה פורטונה בת ראל, צדיקה בת שרה ז"ל.